

Voor U gelezen

Lo Schneider

W.A.H.C. Boelaard, *De Angst voor Lafheid, Kampen*, 1997, ISBN 90 297 1449 2

De aantekeningen uit de oorlogsjaren 1940-1945 van onze plaatsgenoot, ook lid van onze Historische Kring, de 93-jarige heer W.A.H.C. Boelaard, zijn na ruim vijftig jaar in druk verschenen. Het ruim honderd pagina's tellende boekje met de veel zeggende ondertitel *Dagboek over oorlog en verzet* is een weergave van zijn kijk op de door hem ervaren gebeurtenissen in die tijd. Hij was als reserveofficier betrokken bij de oorlogshandelingen in de meidagen van 1940.

Als plaatsvervangend commandant, later commandant van de Ordedienst(O.D.) van het gewest Utrecht werd hij gezocht door de bezetter. Na verraad is hij in mei 1942 gearresteerd en uiteindelijk in de concentra-

tielkampen Natzweiler en Dachau terechtgekomen. Gelukkig heeft hij deze kampen overleefd. Tijdens zijn gevangenschap in Nederland is hij in Den Haag o.a. verhoord door gevreesde Duitsers als Heydrich en Himmler. Zij stelden belang in de gevangene Boelaard. Hij was in hun ogen een persoon met invloed.

Over onze plaatselijke geschiedenis geeft het boekje weinig informatie. Dit is te begrijpen aangezien Boelaard provinciaal doende was. Geïnteresseerden in de Biltse historie zullen echter banden ontdekken naar onze omgeving. Op heldere, eenvoudige wijze laat de heer Boelaard ons kennismaken met een milieu dat nu niet meer bestaat. In onze niet-militaristische maatschappij zullen de gebruikte afkortingen spoedig nauwelijks meer begrepen worden, nog afgezien van de rangorde. U moet de Duitse taal wel kunnen lezen en begrijpen, anders zal U soms de essentie van het geschrevene ontgaan. Een register op de namen completeert het boek.

Rectificatie

Begraafplaatsen in De Bilt en Bilthoven (III)

Lo Schneider

In bovengenoemd artikel, gepubliceerd in *De Biltse Grift* nr.18 van maart 1997, wordt op bladzijde 9 onder het kopje *Kerkhof bij de St.-Michaëlkerk* geschreven over een zestal zigeunergraven. Dit is onjuist. Het eerste graf links is het graf van Wilhelm Truggelaar en zijn vrouw Antje Truggelaar-Hendriks. De kinderen van dit echtpaar, de families Truggelaar en Hoere, stellen het op prijs aangemerkt te worden als normale woonwageneigenaren. Zij hebben niets met zigeuners van doen. Beide groeperingen worden in het algemeen door elkaar gehaald en met elkaar vereenzelvigd. Dit volkomen ten onrechte. Wat beide bevolkingsgroepen gemeen hebben is dat zij hun familiegraven hoog in ere houden en zeer goed verzorgen. De rooms-katholieke kerk heeft vanouds nauwe banden met hen. Het tweede graf met de rots van kunststof is nog niet in gebruik genomen door de familie. U vindt er dus ook geen grafopchriften op vermeld. Het is bedoeld als een toekomstige begraafplek voor de familieleden.

Mede namens de Werkgroep Inventarisatie Grafmonumenten biedt de redactie haar verontschuldiging aan de nabestaanden aan voor de onjuiste informatie.